

Auteur: Cor E. Bijl

Datum: 05-06-2019

We negeren Gods Wil en dat heeft consequenties.

Het is toch te gek voor woorden dat we ons door de religies laten voorschrijven wat God wil terwijl die Wil bestaat uit dat wat de constante verandering van alles in het universum aanstuurt en dus ook voor ieder van ons beschikbaar is.

De vraag is dan natuurlijk: Waarom negeren we Gods Wil en waar bestaat die Wil uit?

We negeren Gods Wil omdat die niet gekend kan worden terwijl we zeer gebrand zijn op het willen weten wat we willen, dus op een gekende wil.

De oorzaak daarvan is het feit dat we ons in het materie-aspect van het universum bevinden en daardoor veronderstellen dat er oorzaak en gevolg bestaat en het leven dus analyseerbaar en maakbaar is. Dit ondanks het feit dat de wetenschap heeft aangetoond dat niets zeker is en alles met alles samenhangt en deze veronderstelling dus illusoir is.

Gods Wil kan echter wel ervaren worden. Het bestaat namelijk uit de impuls tot manifestatie in het hier en nu oftewel als dat wat vanzelf gebeurt. In de kwantumtheorie aangeduid als 'The collapse of the wave function caused by nature'.

Iedereen kan dat met enige focussing ervaren. Er is echter een toestand waarin die moeizame focussing niet meer nodig is. Die toestand is het één zijn met God en diens Wil oftewel het verlicht/volmaakt/echt zijn of kortweg het Zijn.

De realisatie daarvan is oneindig eenvoudig en het moeilijkste wat er is. Het is oneindig eenvoudig omdat er niet meer voor nodig is dan het bewust zijn van, het verantwoordelijkheid nemen voor en het toelaten van gevoelens als zijnde dat wat het Zijn in de weg zit. Simpelweg omdat toelaten bevrijdt. En het is het moeilijkste wat er is omdat het niet-Zijn, beter bekend als het ego, zich daar uit alle macht tegen verzet. Een verzet dat bovendien ondersteund wordt door de maakbaarheid/waarheid-illusie waar niet alleen de religie c.q. de kerk, maar ook de staat en de wetenschap nog door beheerst worden. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de ontwikkeling van het Zijn en daarmee van het voldoen aan Gods Wil volledig ontbreekt in de samenleving.

In deze tijd wordt de consequentie daarvan onhoudbaar. Die consequentie wordt veroorzaakt door het feit dat het intrinsiek dualistische ego ons gevangen houdt in het gevecht met onszelf of beter gezegd in het onderdrukken van onze gevoelens. Dat gevecht kunnen we slechts verliezen en zijn we nu ook aan het verliezen in de vorm van existentiële (apocalyptische) bedreigingen en andere mega problemen.

God is op niets anders uit dan het Zijn. Het is dan ook niet verwonderlijk dat we steeds heftiger geconfronteerd worden met onze gevoelens ook al willen we dat niet, want zonder dat kunnen we er niet bewust van worden en ons ervan bevrijden om het Zijn te realiseren. Die confrontatie wordt niet alleen veroorzaakt door reële bedreigingen maar ook door het verlies van houvast tot aan het verlies van het op hebben, op vorm, en dus op houvast gebaseerde ego als zijnde onze bestaande identiteit. Het belangrijkste gevolg van dit verlies is de opkomst van het identiteit zoekende populisme. En de belangrijkste oorzaak ervan is het feit dat het maakbaarheidsidee door de wetenschap is achterhaald en dit in de tijdgeest geleid heeft tot teloorgang van institutionele autoriteit, tot waarheid aantasting, tot ondogmatisering, tot zichzelf willen zijn, tot (zelf)erkenning, tot de vraag 'Wie ben ik?' en daarmee via de nieuwe/persoonlijke spiritualiteit tot de zoektocht naar het Zijn(wie je echt bent).

Ondanks de grote en zelfs existentiële consequenties willen de politiek en de instituties u niet helpen met de ontwikkeling van uw Zijn. U staat er dus alleen voor.